

Καββαδίας Παναγιώτης (1850-1928), γραμματεús της Εταιρείας (1895-1909) και (1912-1920)

Καββαδίας Παναγιώτης (1850-1928). Σύμβουλος (1886-1894) και γραμματεús (1895-1909, 1912-1920), γενικός έφορος των Αρχαιοτήτων (1885-1909), τακτικός καθηγητής της αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο (1904-1922) και ακαδημαϊκός (1926). Γεννήθηκε στην Κοθρεά της Κεφαλληνίας και σπούδασε φιλολογία στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας και αρχαιολογία στο Μόναχο ως υπότροφος του ελληνικού κράτους με καθηγητή τον Ερρίκο Brunn. Το 1879 διορίστηκε έφορος Αρχαιοτήτων του κράτους και το 1885, μετά τον θάνατο του Σταματάκη, έγινε γενικός έφορος. Πέθανε στις 21 Ιουλ. 1928. Ο Καββαδίας υπήρξε πνεύμα ανήσυχο και οργανωτικό. Ως γενικός έφορος έκανε την πρώτη έκθεση και οργάνωση του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου και του Μουσείου της Ακροπόλεως και ίδρυσε το Αρχαιολογικό Δελτίο, του οποίου εξέδωσε 6 τόμους (1885, 1888-1892). Σε αυτόν οφείλεται η πρώτη, ουσιαστικά, συστηματική οργάνωση της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας. Δικό του έργο είναι ο νόμος ΒΧΜς' (2646) της 24 Ιουλ. 1899 με τον οποίο η Υπηρεσία απέκτησε νέο όπλο για την προστασία των αρχαίων. Πολλά άρθρα του σημερινού νόμου «Περί αρχαιοτήτων» 5351/ 1932 προέρχονται αυτούσια από τον νόμο του Καββαδία. Τον νόμο ΒΧΜς' ακολούθησε η έκδοση πολλών κανονιστικών βασιλικών διαταγμάτων.

Ως γραμματεús της Εταιρείας ο Καββαδίας έδειξε μεγάλη δραστηριότητα με την αύξηση των εσόδων της, τις ανασκαφές και τις αναστηλώσεις, τη φροντίδα για τα βυζαντινά μνημεία και την οικοδόμηση μουσείων στις επαρχίες και τον διορισμό προσωπικού. Διεξήγαγε πολλές ανασκαφές, οι σπουδαιότερες όμως είναι του Ιερού του Ασκληπιού στην Επίδαυρο, της Κεφαλληνίας και της Ακροπόλεως, όπου σε λίγα χρόνια έσκαψε πλήρως τον Βράχο και αποκάλυψε πλήθος αρχαίων που κοσμούν σήμερα το Μουσείο της Ακροπόλεως. Ο Καββαδίας υπήρξε ως γενικός έφορος αυταρχικός και τυραννικός και τούτο προκάλεσε την αντίδραση των αρχαιολόγων που εκδηλώθηκε με την απομάκρυνσή του από την Εταιρεία και την Υπηρεσία το 1909.